

Jak že je to? Kochleární?

Vladka Buchtová

Letošní kampaň je ve znamení vzdělávání v knihovnách. A protože se ve Studijní a vědecké knihovně v Hradci Králové nechceme omezovat pouze na školy a kurzy, obrátili jsme se na ředitele Hradeckého centra pro osoby se sluchovým postižením, o. p. s., pana Michala Procházku s návrhem spolupráce. Jednou z možností, jak se vypořádat s letošní kampaní, je totiž i příležitost oslovit potenciální uživatele z řad neslyšících. Zajímalo nás, jaké problémy neslyšící řeší. Chtěli jsme zmapovat jejich skutečné potřeby a je pravda, že mnohé z toho, co padlo na následné schůzce, nás překvapilo. A nebylo to jen o horším přístupu k informacím. Překvapivá byla například malá důvěra ve slyšící přednášející anebo témata, která běžně považujeme informačně za notoricky dobře zpracovaná, jako je například péče o dítě.

Nápadů na různé projekty padlo mnoho a momentálně na nich pracujeme. Co jsme ale mohli uspořádat hned, byly dvě již připravené přednášky na téma kochleární implantát, a to díky projektu firmy IVECO. Co je to vlastně kochleární implantát? Jak se s ním žije? A je vhodný pro všechny? Kolik to stojí? A nosí implantát i děti? Mohou ho nosit i nedoslýchaví? Otázek padlo mnoho, a protože přednášející byli oba uživateli kochleárního implantátu, byli k odpovědím více než povolání. Byli jimi již zmíněný ředitel HC pro osoby se sluchovým postižením Bc. Michal Procházka, DiS., a studentka Natálie Dvořáková, která kochleární implantát používá od svých tří let.

Natálie pohovořila o tom, jak snáší implantát dítě, jaké změny a vylepšení zaznamenala během deseti let. Co je na „kochleáru“ nepříjemné – např. jeho každoroční „znovunaladění“, a co je naopak příjemné – např. možnost vypnout přístroj, když jdete po ulici a útočí na vás všudypřítomný hluk. Michal Procházka nosí implantát podstatně kratší dobu. Získal ho až jako dospělý, a tak bylo zajímavé i to, jak rozdílně oba přednášející vnímají různé jevy, které přístroj doprovázejí. Jedná se například o fakt, že neslyšící je jen těžko schopen řeči, pokud implantát zrovna nepoužívá. Součástí obou přednášek byly rovněž praktické ukázky různých druhů implantátů i to, jak rychle se v tomto směru technika zdokonaluje.

Na druhém workshopu pak byla hlavním tématem údržba tohoto zařízení, ale také jeho financování. Nejedná se o levnou záležitost, a přestože přístroj je pojišťovnou hrazen, předchází tomu např. zjišťování, nakolik je neslyšící zapojen do běžného života, zda používá telefon, pracuje v prostředí slyšících a podobně.

Velký dík také patřil profesionální zapisovatelce a tlumočnicki ze znakového jazyka paní Ivetě Horna Cheel, bez které by ne všichni návštěvníci plně rozuměli celému obsahu přednášek. Simultánní tlumočení z/do znakového jazyka studuje a během krátké diskuze s paní tlumočnicki všichni pochopili, že se jedná o velmi náročnou práci, hlavně z hlediska dvoufázového vnímání a také z hlediska paměti. To pochopíte, když vidíte na překladové tabuli psaný text, který zazněl před půl minutou. I to by mohlo být nosným tématem k další přednášce.

Věříme, že spolupráce s neslyšícími bude v budoucnu pokračovat a že bude přínosem pro obě strany. O to alespoň budeme usilovat. Kde je vůle, tam je i cesta.

Kontakt na autorku: vladimira.buchtova@svkhk.cz